

in utrjene zemeljske skorje, pravijo, da trdna zemeljska skorja še toliko ni debela, kakor je jajčja lupina v primeri proti vsemu jajcu.

Zemlja je sicer že pred neznano dolgim časom izgubila ognjene povoje svojih otroških let, vendar še ogenj ni povsod ugasnil na nji. Ne pojavlja se samó iz notranje zemlje kakor ogenj iz ognjenikov, ampak tudi v nje ozračji kakor strela, utrinki, polarna luč in mnogoteri drugi ognjeni prikazi.

(Dalje prihodnjič.)

Primera.

Ivoj duh za svet primere išče.
Ni boljše, menim jaz, od té:
Vesoljni svet je gledališče,
Igralci v njem ljudjé.
Kulise péstre so razmere,
Življenje naše igrokáz.
Junak si igre ti katere,
Junak katere — jaz.

Filodem.

Mladi pevki v spomin.

K pesmi v srce sezajoči
Vzdigni, pevka, glas krasín,
K stepni me začaraj koči! —
V nji sedí na klópi borni
Starka pri mladenki zorni,
Šiva rdeči sarafín.

Tja pošilja mi poglede
Skozi okno v kočó duh;
Stare matere besede
O mladosti duéh nestalnih
In o starih urah žalnih
Čuje mi iz pesmi sluh.

A pri tem obraz zakrijem,
Kakor v slutnji vzdihujóč:
Tudi ti — naj čút izlijem —
Da si v svojem mladoletji
Slavca sramotila v petji,
Praviš vnukinji nekóč . . .

y.

